

Opinnäytetyö (AMK)

Liiketalous

Taloushallinto

2015

Turo Lehto

ARVONLISÄVERON MARGINAALIVEROTUS- MENETTELY

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Turo Lehto

ARVONLISÄVERON MARGINAALIVEROTUSMENETTELY

Tämän opinnäytetyön tavoitteena on selvittää, mitä on arvonlisäveron marginaaliverotusmenettely, miten se eroaa normaalista arvonlisäveron käsittelystä ja miksi sitä tarvitaan. Työssä selvitetään marginaaliverotusmenettelyn edellytyksiä ja kirjanpidollista käsittelyä. Lisäksi työssä tutkitaan, kuinka verovelvollinen voi hyödyntää marginaaliverotusmenettelyä toiminnassaan ja millaisia saavutetut hyödyt ovat.

Opinnäytetyön rakenne muodostuu johdannosta, toisen ja kolmannen luvun teoriaosioista, joissa käsitellään arvonlisäveroa yleisesti, marginaaliverotusmenettelyn tarvetta ja miten se eroaa normaalista arvonlisäverokäytännöstä. Kolmannessa luvussa perehdytään miten yritys voi hyötyä marginaaliverotusmenettelystä. Opinnäytetyön pääasiallisina lähteinä ovat arvonlisäverolaki, verohallinnon julkaisut, oikeudelliset ennakkotapaukset sekä KPMG-yhteisön kirja Arvonlisäverotus 2012.

Työn luettuaan lukija ymmärtää marginaaliverotuksen tarkoituksen, edellytykset sekä sen, kuinka marginaaliverotusta sovelletaan käytännössä. Lisäksi työ antaa ohjeita siitä, miten ja miksi marginaaliverotusta kannattaa hyödyntää.

Marginaaliverotusta sovelletaan pääasiassa käytettyjen tavaroiden, taide-, keräily- ja antiikkiesineiden myynnissä. Marginaaliverotusmenettelyn verosäästöt ovat huomattavat verrattuna normaaliin arvonlisäverotusmenettelyyn. Menettelyä hyödyntävän on oltava tarkkana siitä, täytyvätkö marginaaliverotusmenettelyn edellytykset hänen tilanteessaan. Jos edellytykset täyttyvät, ei normaalin verotusmenettelyn käyttäminen ole järkevää.

ASIASANAT:

arvonlisävero, marginaalivero, marginaaliverotusmenettely, käytetty tavara, kirjanpito

BACHELOR'S THESIS | ABSTRACT

TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Business administration | Financial Management

2015 | 35

Pirjo Varanka

Turo Lehto

MARGIN SCHEME OF VALUE-ADDED TAX

The objective of the thesis is to find out what margin scheme of value-added tax is, how it differs from the normal value-added tax and why it is needed. The thesis will study what are the prerequisites and how it acts in bookkeeping. In addition this thesis will study how a tributary can benefit from margin scheme and what exactly are the benefits.

This thesis contains introduction, the second chapter is about value-added tax, the need for margin scheme and how it differs from normal value added-tax. The third chapter is about how the tributary can benefit from margin scheme. The basis of theory is the Finnish legislature, the publications of the Finnish tax administration, juridical precedents and a book by KPMG called "Arvonlisäverotus 2012".

After reading this thesis the reader should understand the purpose of margin scheme, prerequisites and how the margin scheme applies in practice. Thesis will also provide instructions on how and why one can benefit from margin scheme.

The margin scheme is mainly applied sales of second-hand goods, art, collectable items and antique. The amounts of money one can save on taxation while applying the margin scheme are considerable. The one who wants to apply margin scheme on taxation must be sure that the requirements are met. If these requirements are met there is no reason to continue using the normal value-added taxing.

KEYWORDS:

value-added tax, margin scheme, second-hand goods, bookkeeping

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	6
2 ARVONLISÄVERO YLEISESTI	8
2.1 Arvonlisäverovelvollisuus	9
2.2 Arvonlisäveron ilmoittaminen ja tilittäminen	11
3 MARGINAALIVEROTUSMENETTELY OSANA ARVONLISÄVEROTUSTA	13
3.1 Tavarakohtainen menettely	14
3.2 Verokausikohtainen menettely	16
3.3 Marginaaliverotusmenettelyn purkaminen	18
3.4 Käytetty tavara	20
3.5 Taide-, keräily- ja antiikkiesineet	21
3.6 Veroton osto	22
3.7 Jälleenmyyntitarkoitus	23
3.8 Laskumerkinnät	25
3.8.1 Myyntilaskut	25
3.8.2 Ostolaskut	27
4 MARGINAALIVEROTUKSEN SOVELTAMINEN	28
4.1 Marginaaliverotusmenettelyn edellytysten toteutuminen	28
4.2 Marginaaliverotusmenettelyn hyödyt	29
4.3 Tavara- tai verokausikohtaisen menettelyn valinta	30
5 YHTEENVETO	32
LÄHTEET	34
 LIITTEET	
 Liite 1. Kausiveroilmoitus	 36
Liite 2. Laskumerkinnät	38

TAULUKOT

Taulukko 1. Verokannat Suomessa

8

1 JOHDANTO

Tämän opinnäytetyön aiheena on käytettyjen tavaroiden arvonlisäverotuksen marginaaliverotusmenettely. Menettelyä voidaan käytettyjen tavaroiden lisäksi soveltaa taide-, keräily sekä antiikkiesineiden kauppaan. Menettelyn tavoitteen on estää arvonlisäveron kertaantumista. Marginaaliverotusmenettelyssä myyjä maksaa arvonlisäveroa vain tuotteensa katteesta.

Marginaaliverotus menettely poikkeaa merkittävästi normaalista arvonlisäverovelvollisesta myynnistä. Marginaaliverotusta sovelletaan käytettyjen tavaroiden ostoa ja myymistä harjoittavissa yrityksissä. Tämän kaltainen toiminta on kasvamassa, ainakin nuoremman sukupolven ollessa yhä kiinnostuneempia mahdollisuuksista hankkia tavaraa käytettynä. Lähes puolet nuorista miettii uusia hankintoja tehdessään, voisiko kyseisen tavarahan löytää käytettynä, kun taas yli puolet nuorista sanoo jo ostaneensa kierrätettyjä tavaroita netistä (Komonen & Leminen 2014).

Työn tavoitteena on kartoittaa marginaaliveromenettelyä ja siihen liittyviä normeja sekä säädöksiä. Työn päämääränä on syvällisesti perehtyä marginaaliverotusmenettelyyn, siihen liittyviin säädöksiin, sekä esitellä miten menettelyä käsitellään yrityksen kirjanpidossa. Aiheeni valikoitui omien kiinnostusteni mukaisesti. Olen jo jonkin aikaa miettinyt oman pienimuotoisen toiminnan aloittamista käytettyjen tavaroiden jälleenmyyjänä. Tästä johtuen haluan kartoittaa minkälaisia mahdollisuuksia ja velvollisuuksia marginaaliverotusmenettely tarjoaa.

Opinnäytetyö tarjoaa kattavan opastuksen marginaaliverotuksesta. Työ tarjoaa ohjeet taloushallinnon ammattilaiselle marginaaliverotuksen kirjanpidollisiin kirjauksiin. Luettuaan työn lukija osaa myös opastaa asiakkaitaan toimimaan menettelyn vaatimin tavoin. Työ soveltuu hyvin myös luettavaksi alkaville yrittäjille, jotka suunnittelevat marginaaliverotuksen piirissä olevaa toimintaa.

Jotta marginaaliverotuksen pääpiirteet sekä tarkoituksenmukaisuuden pystyy hahmottamaan, on ymmärrettävä myös arvonlisäverotuksen periaatteet. Työssä käsitellään myös lyhyesti arvonlisäverotuksen luonnetta ja pääperiaatteita.

Työssä käsitellään yleisesti arvonlisäveron määritelmää, marginaaliverotuksen soveltamista, marginaaliverotuksen edellytyksiä sekä miten marginaaliverotusta käsitellään yrityksen kirjanpidossa.

Työn tärkeimpinä lähteinä ovat olleet verohallinnon julkaisut, kirjanpitolautakunnan lausunnot, arvonlisäveroa koskevat lait, tilintarkastusyhteisö KPMG:n kirja Arvonlisäverotus 2012 sekä muutamat oikeuden ja kirjanpitolautakunnan päätökset koskien erikoistapauksia.

2 ARVONLISÄVERO YLEISESTI

Arvonlisävero on Suomessa kannettava kulutusvero, joka sisältyy myytävän tavaran tai palvelun hintaan. Kulutusverot ovat veroja, jotka kohdistuvat loppukäyttäjien kuluttamiin tavaroihin tai palveluihin. Kulutusverot ovat kaikille samansuuruisia, toisin kuin esimerkiksi tuloihin ja varallisuuteen kohdistuvat verot. Muita kulutusveroja Suomessa ovat esimerkiksi erilaiset valmisteverot, ajoneuvoverot sekä vakuutusmaksuverot. Arvonlisäveron yleinen verokanta on Suomessa tällä hetkellä 24 %. Lisäksi käytössä ovat 14 % ja 10 % verokannat.

Taulukko 1. Verokannat Suomessa (Verohallinto 2013.)

Hyödyke	Verokanta
yleinen verokanta, useimmat tavarat ja palvelut	24 %
elintarvikkeet, rehu, ravintola- ja ateriapalvelut	14 %
kirjat, lääkkeet, liikuntapalvelut, kulttuuri- ja viihdetilaisuuksien sisäänpääsy, henkilökuljetus, majoituspalvelut, televisio- ja yleisradiotoiminnasta saadut korvaukset	10 %

Taulukkoon on eritelty verokantoihin sovellettavat hyödykkeet. Lisäksi lainsäädännössä on erikseen jätetty arvonlisäverotuksen ulkopuolelle joitakin toimintoja, kuten sairaanhoito ja sosiaalihuollonpalvelut. (Juanto & Saukko 2012; Verohallinto 2013.)

Veron lopullinen määrä lasketaan verokannan mukaisena prosenttiosuutena veron perusteesta eli verottomasta arvosta. Veron peruste on arvo, johon ei sisälly arvonlisäveron osuutta. Esimerkiksi jos tuotteen veroton hinta on 1000 euroa, lasketaan veron määrä seuraavasti: $1000 \text{ €} \times 24 \% = 240 \text{ €}$. Esimerkissä siis 1000 euroa on veron peruste ja 24 % verokanta. Tuotteen lopulliseksi hinnaksi muodostuu siis 1240 euroa, josta 240 euroa on arvonlisäveroa. (KPMG 2010, 427.)

Suomessa verotusoikeus on valtiolla, kunnilla sekä evankelisluterilaisella ja ortodoksisella kirkolla. Arvonlisävero on Suomen valtion keräämä vero. Muita veroja ovat muun muassa tulovero, perintövero, kunnallisvero sekä kirkollisvero. (Holopainen 2014, 147)

Arvonlisävero kuuluu niin sanottuihin välillisiin veroihin, eli veroihin joita veronmaksaja ei suoranaisesti tilitä verottajalle. Verovelvollisen on siis hinnoiteltava tuotteensa siten, että hintaan lisätään valtiolle tilitettävän arvonlisäveron osuus. Tavarain lopullisen ostajan ollessa kuluttaja, päättyy arvonlisävero siis kuluttajan maksettavaksi. Arvonlisäverovelvollisen yrittäjän tai yhteisön ollessa vain veronperijä, joka tilittää veron valtiolle. (Tomperi 2014, 54.)

Arvonlisävero peritään aina, kun tavara tai palvelu myydään. Myyjä kuitenkin saa vähentää tavarain tai palvelun hintaan sisältyvän arvonlisäveron, jonka hän on liiketoimintaansa varten hankkinut toiselta arvonlisäverovelvolliselta. Näin lopullinen vero tulee kuluttajan maksettavaksi vain yhdenkertaisena. Tavaroina toiselta arvonlisäverovelvolliselta hankkivalle toimijalle tavarain sisältyvä arvonlisävero on vain niin sanottu läpikulkuera, jonka hän saa vähentää omista tilitettävistä arvonlisäveroistaan. Yritys maksaa arvonlisäveroa vain lisäarvosta, joka tavaralle tai palvelulle annetaan. Tavaroiden kohdalla tämä tarkoittaa käytännössä myyntipalkkiota, jonka kauppias on itselleen hinnoitellut. (Tomperi 2014, 54.)

2.1 Arvonlisäverovelvollisuus

Arvonlisäverovelvollisia Suomessa ovat kaikki jotka harjoittavat liiketoimintamuotoista tavarain tai palveluiden myyntiä, vuokrausta tai niihin rinnastettavaa toimintaa. Liiketoiminnaksi luetaan ansiotarkoituksessa tapahtuva itsenäinen toiminta, joka on jatkuvaa ja johon sisältyy tavanomainen yrittäjäriski. Arvonlisäverotuksessa liiketoiminnaksi katsotaan myös elinkeinoverotukseen kulumaton käsite ammattitoiminta. (Holopainen 2014, 103.) On huomioitavaa, että näiden liiketoiminnan tunnusmerkkien täyttymistä tarkastellaan kokonaisuutena. Tämä saattaa johtaa myös siihen, että omakustannushintaan tapahtuva tappiol-

linenkin toiminta saattaa täyttää liiketoiminnan tunnusmerkit, jolloin toimijalle tulee myös maksettavaksi arvonlisävero. (Verohallinto 2014.)

Suomessa arvonlisäverolain tulkintaan vaikuttaa suuresti myös EU:n säätämä direktiivi 2006/112/EY eli niin sanottu arvonlisäverodirektiivi. Tämän direktiivin mukaan verovelvolliseksi luetaan jokainen, joka itsenäisesti harjoittaa liiketoimintaa, riippumatta itse toiminnan tarkoituksesta tai tuloksesta. (Verohallinto 2014.)

Verovelvollisuus päättyy elinkeinonharjoittajan lopettaessa toimintansa. Kuitenkin niin kauan voidaan katsoa toiminnan jatkuvan, kun elinkeinonharjoittaja myy hankkimaansa liikeomaisuutta. Konkurssin sattuessa verovelvollisuus päättyy viimeistään konkurssin asettamispäivänä. Verovelvollisuuden päättyessä tavalla tai toisella tulee elinkeinonharjoittajan tilittää vero toiminnan loppuvarastosta sekä niistä myynneistä joita ei ole vielä laskutettu tai ne eivät ole vielä ehtineet kertymään. Velvollisuuden päätyttyä ja veroseuraamuksien suorittamisen jälkeen myynti on verotonta. (Verohallinto 2014.)

Pääsääntöisesti kaikki Suomessa liiketoimintaa harjoittavat ovat arvonlisäverovelvollisia. Kuitenkin arvonlisäverolakiin on sisällytettyä muutamia poikkeuksia. Tällaisia poikkeuksellisesti arvonlisäverosta vapautettuja toimijoita ovat esimerkiksi yleishyödylliset yhteisöt, uskonnolliset yhdyskunnat ja vähäiset toimijat. (Arvonlisäverolaki 30.12.1993/1501.)

Pieniä yrittäjiä, esimerkiksi osa-aikaisesti toimivia yrittäjiä tuetaan Suomessa kahdella tapaa. Ensimmäinen tapa on vapauttaa arvonlisäverovelvollisuudesta kaikki sellainen toiminta, joka on niin pienimuotoista, että vuosiliikevaihto on alle 8 500 euroa. Toisena kannustimena valtio tarjoaa arvonlisäveron maksuun huojennusta. Huojennus alkaa 8 500 euroa ylittävän liikevaihdon jälkeen kasvamaan liukuman tavoin. Täyteen määrään liukuma yltää liikevaihdon kasvaessa 25 000 euroon. (Suomen yrittäjät 2012.) Tätä liukumaa kutsutaan nimellä alarajahuojennus. Pientä toimintaa harjoittava verovelvollinen saa suoritettavasta verostaan huojennusta seuraavan kaavan mukaan:

$$vero - \frac{(liikevaihto - 8\,500) \times vero}{14\,000}$$

Esimerkiksi jos yrityksen tilikauden liikevaihto on 15 000 euroa ja siitä tilittävä arvonlisävero 3 600 euroa.

$$Huojennus = 3600 - \frac{(15\,000 - 8\,500) \times 3600}{14\,000} = 1671,43$$

Yrityksen lopullinen arvonlisävero on $3\,600 - 1\,671,43 = 1\,928,57$

Haettava alarajahuojennus on ilmoitettava Verohallinnolle kausiveroilmoituksella tilikauden viimeisenä kuukautena tai kalenterivuoden viimeisenä kohdekaute-
na. (Holopainen 2014, 103)

2.2 Arvonlisäveron ilmoittaminen ja tilittäminen

Verohallinnolle ilmoitetaan arvonlisäveron määrä kausiveroilmoituksella eli verottajan lomakkeella numero 4001 (Liite 1). Arvonlisävero voidaan ilmoittaa ja maksaa joko kuukausittain, neljännesvuosittain tai kalenterivuosittain. Yrityksen koko eli liikevaihdon määrä määrittää, kuinka pitkään ilmoitusjaksoon yritys on oikeutettu.

Pääsääntöisesti verokausi on yksi kuukausi. Liikevaihdon ollessa enintään 50 000 euroa voidaan verokautta pitää neljänneskalenterivuotena. Tällöin siis ilmoitus on tehtävä kolmen kuukauden välein. Toiminnan ollessa niin pientä, että vuosiliikevaihto jää alle 25 000 euron, voidaan verokautta pitää kalenterivuoden mittaisena. Verokaudeksi voidaan kuitenkin valita myös lyhyempi ilmoitus- ja maksujakso kuin mihin liikevaihto oikeuttaisi. (Holopainen 2014, 103.)

Verotililain 8 §:n mukaan kausiveroilmoitus on annettava viimeistään verokautta seuraavan toisen kuukauden 12. päivänä sähköisenä tai paperilla viimeistään 7. päivänä (Verotililaki 7.8.2009/604). Esimerkiksi tammikuun kausiveroilmoitus on jätettävä ilmoitustavan mukaan maaliskuun 7. tai 12. päivä. Vuosi-ilmoitusmenettelyä noudattavien verovelvollisten kausiveroilmoituksen eräpäivä on poikkeuksellisesti kuitenkin seuraavan vuoden helmikuun viimeinen päivä.

Eräpäivään ei vaikuta se, toimitetaanko kausiveroilmoitus sähköisenä vai paperisena. (Salomaa 2015.)

Verovelvollisen on toimitettava kausiveroilmoitus määräpäivään mennessä myös niissä tilanteissa, joissa ilmoitettavaa veroa ei ole. Näin saattaa käydä jos toiminta on pientä eikä myyntejä tule joka kuukausi tasaisesti. Näiltä kuukausilta on toimitettava kausiveroilmoitus. Kausiveroilmoitus täytetään ”Ei alv-toimintaa”-sarakkeen osalta verohallinnon ohjeiden mukaisesti. Virheellisesti annettu kausiveroilmoitus on korjattava antamalla uusi korjaava kausiveroilmoitus. (Salomaa 2015.).

Kalenterikuukausille kohdistettavien suoritettavien ja vähennettävien verojen erotuksen eli tilitettävän veron maksupäivä on viimeistään verokautta seuraavan toisen kuukauden 12. päivä. Eräpäivän osuessa viikonlopulle tai muulle pyhäpäivälle siirtyy eräpäivä seuraavalle eräpäivän jälkeiselle arkipäivälle. (Salomaa 2015.).

Tilitettävä vero suoritetaan käyttäen verohallinnon lähettämää verotilin viitenumeroa. Jokaisella verovelvollisella on oma verotili, jonka kautta ALV-maksuja hallinnoidaan. Mahdollisen palautettavan veron verohallinto maksaa heti käsitellyn jälkeen takaisin asiakkaan verotilille, josta se voidaan ohjata verovelvollisen pankkitilille tai jättää verotilille mahdollisten tulevien velvoitteiden suorittamiseen. Arvonlisäveron laskenta, ilmoittaminen ja tilittäminen tapahtuvat sentin tarkkuudella. (Holopainen 2014, 107)

3 MARGINAALIVEROTUSMENETTELY OSANA ARVONLISÄVEROTUSTA

Marginaaliverotusmenettely on syntynyt osaksi arvonlisäverotusta jotta arvonlisäverotuksen yksinkertaisuus pystytään säilyttämään erityistilanteissa. Yksinkertaisuuden periaatteelle tarkoitetaan arvonlisäverovelvollisen oikeutta vähentää hankintoihin sisältyvät arvonlisäverot omista arvonlisäverollisista myynneistään, jotta verosta ei makseta veroa. Erityissäntelyä tarvitaan tilanteissa, joissa arvonlisävero on jo kertaalleen valtiolle tilitetty. Tällainen tilanne syntyy, kun jo kertaalleen uutena myytyjä tavaroita kaupataan edelleen. (Juanto & Saukko 2012, 166.)

Hyvin usein käytettyjä tavaroita, taide-, keräily- tai antiikkiesineitä myyvä kauppias ostaa myymänsä tuotteet yksityishenkilöiltä. Kun arvonlisäverovelvollinen kauppias myy ostamansa hyödykkeen, sisältää myyntihinta niin sanottua piilevää arvonlisäveroa, joka on sisältynyt hintaan kun kuluttaja on hyödykkeen ensimmäistä kertaa hankkinut. Kun hyödyke on hankittu tavalliselta kuluttajalta joka on arvonlisäveron jo hyödykkeestä maksanut, ei kauppias voi arvonlisäveroa enää vähentää. Tämän piilevän veron eliminoimiseksi voidaan tietyissä edelleen myyntitilanteissa soveltaa marginaaliverotusmenettelyä. (Verohallinto 2010.)

Marginaaliverotusmenettelyssä ei ole nähty asianmukaisena, että käytetyistä tavaroista jouduttaisiin aina niitä kaupatessa suorittamaan täysi arvonlisävero. Jotta vältytään arvonlisäveron kertaantumiselta, on katsottu aiheelliseksi, että vain kauppiaan saamasta myyntivoitosta eli voittomarginaalista maksetaan arvonlisävero. Näin toteutuu arvonlisäveron peruseriaate eli sen yksinkertaisuus. Kuitenkin tavaraan käytetystä erillisestä korjaus- tai ehostamistyöstä on tilitettävä arvonlisävero arvonlisäveron normaalin käytännön mukaan. (Juanto & Saukko 2012, 166.)

Marginaaliverotusmenettelyn soveltaminen on täysin vapaaehtoista ja jälleenmyyjä voi halutessaan jopa tapauskohtaisesti päättää, soveltaako hän marginaalime-

nettelyä vai ei. Tavarán myyjä voi siis olla muutoin normaalia arvonlisäverokäytäntöä noudattava, mutta poikkeustapauksissa, jos hän saa käsiinsä marginaaliverotuksen piiriin soveltuvia myyntiartikkeleita, voi hän pelkästään näihin artikkeleihin soveltaa marginaaliverotusmenettelyä. Myyjä voi myös soveltaa marginaaliverotusmenettelyä Suomen lisäksi myös muihin EU-maihin tapahtuvassa jälleenmyynnissä. Kuitenkaan verotta myytäessä tai vientimyyntinä EU:n ulkopuolelle myytäessä menettelyä ei voida soveltaa. Yhteisömyyntinä myytäessä on myyjällä oikeus valita, haluaako hän soveltaa myyntiinsä marginaaliverotussäännöksiä vai yhteisö- ja kaukomyyntisäännöksiä. (Verohallinto 2010.)

Mikäli arvonlisäverovelvollinen harjoittaa sekä käytettyjen että uusien tavaroiden kauppaa, hänen huolehdittava siitä, että käytettyjen tavaroiden ostojen ja myyntien osalta, joihin hän soveltaa marginaaliverotusmenettelyä, on oltava helposti erotettavissa niistä myynneistä ja ostoista, joihin arvonlisäverovelvollinen ei sovelta marginaaliverotusta. (Kirjanpitolautakunta 2008.)

3.1 Tavarakohtainen menettely

Käytettyjen tavaroiden myyjä joka soveltaa marginaaliverotusmenettelyä, voi käyttää veron laskemiseen joko niin sanottua tavara- tai verokausikohtaista menettelyä. Voittomarginaalin laskemista käsittelevän perussäännöksen mukaan marginaali tulisi kuitenkin laskea tavarakohtaisesti. Tavarakohtaisessa menettelyssä voittomarginaalin osuutena pidetään yksittäisen tavarán myyntihinnan sekä ostohinnan erotusta. Myyntihinnasta vähennetään joko veroton tai vähennyskelvottoman marginaaliveron sisältävä ostohinta.

Tavarakohtaisen menettelyn veron peruste lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$\text{voittomarginaali} - \frac{\text{verokanta} \times \text{voittomarginaali}}{100 + \text{verokanta}}$$

Tuloksena saatu veron peruste kerrotaan hyödykkeen verokannalla, josta saadaan tilitettävän veron määrä. Tappiollisen kaupan negatiivista veroa ei saa hyödyntää muiden voitollisten tavaroiden myynnistä syntyvään arvonlisäveroon.

Verovelvollinen jälleenmyyjä hankkii tavaran yksityishenkilöltä hintaan 1000 euroa ja myy sen edelleen 2000 euron hintaan. Hyödykkeen myyntiin sovelletaan verokantaa 24 %:n mukaan. Veron peruste on siis $1000\text{€} - (24 \div 124 \times 1000\text{€}) = 806,45\text{ €}$, ja suoritettavan veron määrä 193,55 €. (KPMG 2012, 473.)

Tavarakohtaisen menettelyn tekee hankalaksi, se että kaikkia myytäviä artikkeleita tulee valvoa yksittäisinä myynteinä. Tämä saattaa muodosta hyvin nopeasti myytävien tuotteiden määrän kasvaessa työlääksi. Lisäksi jälleenmyyjällä saattaa tulla eteen tilanteita, joissa tavaran ostohinta ylittää tavaran myyntihinnan. Tavarakohtaista menettelyä sovellettaessa jokaisen tavaran osalta veron perusta lasketaan erikseen, eikä tällöin negatiivista marginaalia voida vähentää muiden tavaroiden voittomarginaalista. Vaikka tavarakohtainen menettely on säännösten mukainen ensisijainen menettely, on verokausikohtainen menettely edellä mainituista syistä kuitenkin suositumpi menettely yrittäjien keskuudessa. (KPMG 2012, 473.)

Esimerkki 1.

Verovelvollinen ostaa arvokellon kuluttajalta 1 000 eurolla ja onnistuu jälleenmyymään sen 1 400 euron hintaan.

Tavaralla saatava voittomarginaali on 400 euroa. Josta tilitettävää veroa kertyy 77,42 euroa.

1. Ostetaan myytäväksi arvokello. Hankintahinta kirjataan ostot 0 % -tilille, koska tavarakohtaisessa menettelyssä hankinta siirretään vasta myyntivaiheessa marginaaliverotettaviin ostoihin.
2. Myydään edellä ostettu tavara ja siitä saadaan käteissuoritus. Siirretään osto oikealle tilille.
3. Kirjataan myyntisumma marginaaliverotettaviin myynteihin.
4. Kirjataan arvonlisävero laskennalliselle tilille sekä alv-velkoihin.
5. Tilitetään vero valtiolle.

	Marginaaliverotettavat Myynnit 24 %	Marginaaliverotettavat Ostot 24 %	Ostot 0 %	Kassa
1.			1000	1000
2.		1000	1000	
3.	1400			1400
	Marg. ver. myyntien lask. alv	Marg. ver. myyntien alv- velka	Pankkitili	
4.	77,42	77,42		
5.		77,42	77,42	

Kuten esimerkistä käy ilmi, kirjataan tavarakohtaisen menettelyn alaiset ostot aina ensin tilille ostot 0 %, josta ne vasta myynnin tapahtuessa siirretään marginaaliverotettaviin ostoihin. Jos tavara olisi myyty tappiollisesti, negatiivista arvonlisäverovelkaa ei saa vähentää muista voitollisista myynneistä.

3.2 Verokausikohtainen menettely

Tavarakohtaisesta menettelystä poiketen jälleenmyyjä voi laskea voittomarginaalinsa verokausittain. Verovelvollinen voi halutessaan myös soveltaa sekä tavarakohtaista että verokausikohtaista menettelyä samanaikaisesti. Tällöin on kuitenkin huomattava, että hyödykkeiden osto ja myyntihinnat tulee pitää erillään toisistaan kirjanpidossa.

Verokausikohtaisessa menettelyssä veron peruste lasketaan samoin kuin tavarakohtaisessa menettelyssä vähentämällä voittomarginaalista veron osuus ja tästä saadusta summasta tilitetään vero. Voittomarginaali kuitenkin itsessään lasketaan vähentämällä koko verokauden aikana myytyjen marginaaliverotettavien tavaroiden myyntihinnasta saman kauden aikana ostetut marginaaliverotettavat tavarat. On kuitenkin huomioitavaa, että jos samalla verovelvollisella on eri verokantojen alaisia myyntejä, on nämä pidettävä erillään toisistaan ja laskettava voittomarginaali verokannoittain.

Verokausikohtaisesti laskettaessa mahdollinen negatiivinen marginaali eli se määrä, jolla kauden ostot ylittävät myynnit, voidaan siirtää seuraaville kuukausil-

le. Negatiivinen voittomarginaali siis pienentää tulevien kausien positiivista voittomarginaalia. Negatiivista voittomarginaalia ei kuitenkaan voi vähentää muiden myyntien veronperusteesta eikä tavarakohtaisen menettelyn mukaisista voittomarginaaleista. (KPMG 2012, 475.)

Esimerkki 2.

Verovelvollinen on ottanut käyttöönsä verokausikohtaisen menettelyn. Koko kauden ostoja ja myyntejä käsitellään kertasuoritteina selkeyden vuoksi. Näihin summiin voi kuitenkin sisältyä useita kauppoja.

1. Koko kuukauden ostot kirjataan, ja selvitetään niiden laskennallinen alv kaavalla $5000 \text{ €} \times (24 \div 124) = 967,74 \text{ €}$.
2. Koko kuukauden myynnit kirjataan. Laskennallisen alv:n määräksi saadaan 1741,94 €.
3. Siirretään marginaaliverotettavien ostojen ja myyntien arvonlisäverosuudet arvonlisäveron tilille.
4. Maksetaan marginaaliverotettavien ostojen ja myyntien arvonlisäverojen erotus.

	Marginaaliverotettavat Ostot 24 %	Marg. ver. ostojen alv- saaminen	Marg. ver. ostojen laskennallinen alv	Pankkitili	
1.	5000	967,74	967,74	5000	
2.				9000	
3.		967,74			
4.					774,20

	Marginaaliverotettavat Myyntit 24 %	Marg. ver. myyntien alv- velka	Marg. ver. myyntien laskennallinen alv	Arvonlisäverovelka	
2.	9000	1741,94	1741,94		
3.		1741,94		967,74	1741,94
4.				774,20	

Jos marginaaliverotettavien ostojen osuus olisi ollut suurempi kuin marginaaliverotettavien myyntien osuus, olisi negatiivinen arvonlisäveron marginaali jätetty marginaaliverotettavien ostojen alv-saamiset tilille. Tämä negatiivinen margi-

naali olisi siten seuraavassa kuussa käytettävissä vähentämään marginaaliverotettavien myyntien arvonlisäveroa.

3.3 Marginaaliverotusmenettelyn purkaminen

Mikäli marginaaliverotuksen edellytykset eivät täyty, on menettely purettava. Kun marginaaliverotusmenettely puretaan, on tavaroiden ostoon sovellettava arvonlisäveron yleisiä säännöksiä. Verohallinnon mukaan menettely tulee purkaa seuraavissa tilanteissa:

- Tavara tai sen hankintatilanne ei oikeuta menettelyn soveltamiseen.
- Jälleenmyyjä tekee ostajalle annettavaan laskuun myynnistä suoritettavaa veroa koskevan merkinnän.
- Jälleenmyyjä vuokraa tavarat asiakkaalle verollisena.
- Jälleenmyyjä ottaa tavarat yrityksen käyttöön esim. käyttöomaisuudeksi.
- Jälleenmyyjä myy tavarat verotta esim. vientimyynninä Yhteisön ulkopuolelle tai yhteisömyynninä toiseen EU-maahan.
- Jälleenmyyjä luovuttaa tavarat vastikkeetta tai ottaa yksityiseen kulutukseen.
- Yrityksen verovelvollisuus päättyy ennen tavarat myyntiä.
- Jälleenmyyjä ei myy tavaraa sellaisenaan eikä korjauksen tai kunnostuksen jälkeen tai osiin purettuna, vaan siitä tulee esim. jalostuksen, kunnostuksen ym. käsittelyn jälkeen toinen tavara, joka myydään. (Verohallinto 2010.)

Marginaaliverotusta ei kuitenkaan tarvitse purkaa tilanteissa joissa menettelyn kohteena ollut tavaraa häviää, varastetaan tai sitä ei saada myydyksi ja hävitetään jätteenä. Tämänkaltaisia tilanteita, joissa tavarat myymättä jääminen ei aiheudu myyjän toiminnasta, ei normaalissakaan arvonlisäveromenettelyssä käsitellä verotettavana omaan käyttöön ottona. Marginaaliverotusmenettelyä ei myöskään tarvitse purkaa, kun tavarasta pääosa käytetään esimerkiksi varaosina. Myöskään purkamista ei tarvitse tehdä, vaikka tavarasta vain osa myydään osina ja loppuosa hävitetään romuna. (KPMG 2012, 476)

Marginaaliverotuksen purkamistapauksissa on myös kirjanpidon kirjauksia korjattava. Purkamiskirjaukset vaihtelevat hieman riippuen siitä, onko verovelvollinen käyttänyt tavara- vai verokausikohtaista menettelyä. Kirjaukseen vaikuttaa myös se, miksi menettely on purettu. Seuraavissa esimerkeissä esitellään tavarakohtaisen ja verokausikohtaisen menettelyn purkukirjaukset.

Esimerkki 3.

Verovelvollinen on hankkinut arvokellon kotimaan kuluttajalta hintaan 1000 euroa. Se on listattuna yrityksen verkkosivuille ja siitä saadaan Venäjältä 1400 euron tarjous. Kello kaupataan Venäjälle.

1. Ostetaan arvokello kuluttajalta kotimaasta.
2. Myydään kello Venäjälle.

	Ostot 0%	Vientimyynti	Pankkitili
1.	1000		1000
2.		1400	1400

Kelloon on sovellettu tavarakohtaista menettelyä ja se on kirjattu Ostot 0 % tilille, koska vasta myytäessä se on tarkoitus siirtää marginaaliverotettaviin ostoihin. Ostokirjausta ei tarvitse muuttaa ja myynti kirjataan vientimyyntin tilille marginaaliverotettavien myyntien tilien sijaan.

Esimerkki 4.

Verovelvollinen on käyttänyt verokausikohtaista menettelyä, ja on jo kirjannut oston marginaaliverotettavien ostojen tilille. Ostokirjaus on purettava ja siirrettävä verottomien hankintojen tilille. Marginaaliverotuksesta aiheutuneet laskennalliset alv-kirjaukset tulee myös korjata.

1. Ostetaan arvokello hintaan 1 000 euroa.
2. Saadaan siitä ostotarjous Venäjältä, puretaan marginaaliverotusmenettely.
3. Myydään kello vientimyyntinä.

	Marginaaliverotettavat Ostot 24 %	Marg. ver. ostojen alv- saaminen	Marg. ver. ostojen laskennallinen alv	Pankkitili
1.	1000	193,54	193,54	1000
2.		193,54	193,54	
2.	1000			
3.				1000

	Ostot 0 %	Vientimyynni
2.	1000	
3.		1000

Kuten esimerkeistä käy ilmi, on tavarakohtaisen menettelyn purkukirjauksien tekeminen yksinkertaisempaa. Tavarakohtaisessa menettelyssä marginaaliverotettaville tileille kirjaukset tehdään vasta kaupan toteutuessa, joten laskennallisia arvonlisäveroja ei tarvitse korjata.

3.4 Käytetty tavara

Marginaaliverotusmenettelyä voidaan soveltaa Suomen arvonlisäverolain mukaan käytettyjen tavaroiden kaupan lisäksi myös taide-, keräily- ja antiikkiesineiden kauppaan sekä matkatoimistopalveluiden kauppaan. Tässä työssä kuitenkin keskitytään vain käytetyn tavaroiden sekä taide-, keräily ja antiikkiesineiden kauppaan. Matkatoimistopalveluiden kauppaa koskevat säädökset jätetään siis huomioimatta. (Arvonlisäverolaki 30.12.1993/1501.)

Arvonlisäverotuksen näkökulmasta on tarkkaan määritelty yleisesti tavaroiden käsite sekä tietysti myös käytetyn tavaroiden käsite. Tavaroiden sekä käytetyn tavaroiden käsitteet saattavat olla hieman erilaisia arvonlisäverolain määrittelemänä, kuin mitä sanat edustavat tavallisessa merkityksessä. Onkin aiheellista siis hieman purkaa käsitteitä.

Arvonlisäverolain 17 §:ssä todetaan tavaralla tarkoitettavan aineellista esinettä, sekä sähköä, kaasua, lämpö- ja jäähdytysenergiaa ja muuta niihin verrattavaa energiahyödykettä. Palvelulla taas tarkoitetaan kaikkea muuta, mitä voidaan

myydä liiketoiminnallisessa muodossa. On varmasti melko selvää, että sähköä, kaasua ja muita energiahyödykkeitä ei voida käytettynä myydä eteenpäin, koska ne kuluvat itse käyttöprosessissa.

Käytetyllä tavaramalla siis tarkoitetaan sellaisia aineellisia esineitä, jotka myydään eteenpäin käytettäväksi sellaisenaan tai korjattuna, kunnostettuna tai osiksi purettuna. Menettelyä ei voida soveltaa, jos tavarasta tehdään uusi tuote jonkinlaisen käsittelyn seurauksena. Suomen verohallinnon määritelmän mukaan käytettynä pidetään vain irtaimia esineitä. Rakennukset tai maa-alueet eivät voi olla käytettyä tavaraa. (Verohallinto 2010.)

Marginaaliverotusmenettelyä ei voida myöskään soveltaa esineeseen, jota korjataan tai uudistetaan niin paljon, ettei se käsittelyn jälkeen enää ole sama esine. Korkeimman hallinto-oikeuden käsittelemän tapauksen 26.12.1994 T 6666 ratkaisussa kolaroituja moottoriajoneuvoja kunnostettiin siten, että niiden käyttöönotto edellytti ajoneuvoveron suorittamista. Kolaroituja moottoriajoneuvoja kunnostettiin niin paljon, ettei niitä enää voitu pitää samoina ajoneuvoina kuin mitä ne olivat ennen kunnostamista. (KPMG 2012, 466.)

Käytettynä tavarana ei voida pitää esinettä joka on vanha. Käytettynä pidettyä tavaraa tulee olla tosiasiallisesti käytetty. Tavaraa säännösten mukaan käytetyksi ei myöskään tee se, että sitä on useaan otteeseen ostettu ja myyty eteenpäin tai varastoitu pitkiä aikoja. Jotta tavarahan kauppahan voidaan soveltaa marginaaliverotusta, on tavarahan oltava sanan varsinaisessa merkityksessä käytetty. (KPMG 2012, 466.)

3.5 Taide-, keräily- ja antiikkiesineet

Taide-, keräily- ja antiikkiesineitä ei arvonlisäverolain mukaan pidetä käytettyinä esineinä. Näihin esineisiin kuitenkin voidaan myös soveltaa marginaaliverotuskäytäntöä. Taide-esineiksi luokitellaan arvonlisäverotuksessa taulut, alkuperäiskaiverukset, veistokset, seinävaatteet ja kuvakudokset sekä muut arvonlisäverolain 79 c §:ssä mainitut tavarat. Keräilyesineiksi arvonlisäverolain 79 d §:ssä rajataan seuraavat tullitariffissa luokitellut tavarat:

1) nimikkeeseen 9704 00 00 kuuluvat postimerkit, veromerkit, arvoleimat, ensipäiväkuoret, ehiöt ja vastaavat tavarat, edellyttäen, että ne eivät ole voimassa eivätkä tule voimaan tai että niiden hinta määräytyy keräilyarvon perusteella; ja

2) kokoelmat ja keräilyesineet, joilla on eläintieteellistä, kasvitieteellistä, mineralogista, anatomista, historiallista, arkeologista, paleontologista, etnografista tai numismaattista arvoa.

Antiikkiesineiksi arvonlisäveron 79 e § luokittelee tavarat, jotka ovat yli 100 vuotta vanhoja, mutta eivät kuitenkaan ole taide- tai keräilyesineitä. (Arvonlisäverolaki 30.12.1993/1501.)

Käytettyjen tavaroiden sekä taide, keräily- ja antiikkiesineiden marginaaliverotusmenettelyt eroavat toisistaan pääasiassa kahdella tapaa. Tästä syystä käsitteiden erottaminen on tarpeellista. Ensimmäisenä marginaaliverotusmenettelyä voidaan soveltaa taide-esineisiin, jotka on hankittu verottomana taiteilijalta itseltään tai tämän oikeuksienomistajalta. Tällöin ei ole väliä sillä, ovatko taideesineet Suomesta tai EU-yhteisön alueelta (Arvonlisäverolaki 30.12.1993/1501.) Toiseksi tuonnin yhteydessä taide-, keräily- ja antiikkiesineisiin voidaan soveltaa marginaaliverotusmenettelyä toisin kuin käytettyjen tavaroiden kohdalla. Verohallinto ilmoittaa ohjeessaan, että taide-, keräily- tai antiikkiesineen maahan tuonnissa ostohintana pidetään maahantuonnissa sovellettavaa veron perustetta, johon lisätään tullin kantama arvonlisävero. Arvot näkyvät tullauspäätöksessä. (Verohallinto 2010.)

3.6 Veroton osto

Marginaaliverotusmenettelyä voidaan soveltaa vain, jos tavara on hankittu verottomana. Tavarankannan on täytynyt tapahtua Suomesta tai toisesta yhteisömaasta. Pääsääntöisesti käytetyn tavarankannan kaupassa myyjänä on kuluttaja, menettelyä voidaan kuitenkin myös soveltaa muutamissa tapauksissa elinkeinonharjoittajilta hankittuihin tavaroihin. (KPMG 2012, 469.)

Kuluttajilta hankittujen tavaroiden lisäksi jälleenmyyjä voi soveltaa marginaaliverotus myös sellaisiin tavaroihin, jotka on hankittu arvonlisäverotonta toimintaan harjoittavilta oikeushenkilöiltä tai elinkeinonharjoittajilta. Tämänkaltaisiin oikeus-

henkilöihin luetaan esimerkiksi kuluttaja, yleishyödylliset yhteisöt, kuolinpesät sekä konkurssipesät, jotka eivät ole toiminnastaan verovelvollisia tavarantoimittajilla. (KPMG 2012, 469.)

Tavarahankinnat elinkeinonharjoittajilta, jotka eivät ole toiminnastaan arvonlisäverovelvollisia, soveltuvat marginaaliverotusmenettelyyn. Tällaisia elinkeinonharjoittajia ovat esimerkiksi terveyspalveluita tarjoavat elinkeinonharjoittajat sekä arvonlisäverovelvollisuudesta vähäisen liikevaihdon takia vapautetut elinkeinonharjoittajat. (KPMG 2012, 469.)

Marginaaliverotusmenettely voi soveltua myös hankintoihin toiselta arvonlisäverovelvolliselta. Menettely tulee sovellettavaksi sellaisissa tilanteissa, joissa arvonlisäverovelvollinen myyjä on käyttänyt tavaraa vähennyskelvottomassa käytössä, kuten esimerkiksi työsuhdeautona tai edustustoiminnassa. (Tomperi 2013, 252.) Myyntitositteessa on kuitenkin oltava selvästi merkittynä, että tavara on ollut osana arvonlisäverotonta toimintaa. Menettelyä ei kuitenkaan voida soveltaa, jos tavaraa on käytetty edes osittain verollisessa toiminnassa. (Verohallinto 2011.)

Jälleenmyyjä voi soveltaa marginaaliverotusmenettelyä myös sellaisiin tavaroihin, jotka on hankittu verovelvolliselta, joka itse on soveltanut tavarantoimittajalle marginaaliverotusmenettelyä. Hankinta voi olla tehty joko Suomesta tai toisesta EU-maasta, kunhan myyjä on soveltanut vastaavaa menettelyä ja merkinnyt sen myös myyntitositteeseensa. (KPMG 2012, 471–472.)

3.7 Jälleenmyyntitarkoitus

Marginaaliverotusmenettelyä voi soveltaa vain sellaisiin tavaroihin, jotka verollinen jälleenmyyjä on hankkinut verollista edelleen myyntiä varten. Muuhun tarkoitukseen hankittuihin tavaroihin, kuten esimerkiksi käyttöomaisuudeksi tai vuokrattavaksi, verovelvollinen ei voi soveltaa marginaaliverotusta. (Juanto & Saukko. 2012, 166.)

Esimerkki 5.

Korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen 3.9.2010/2050 mukaan moottoriajoneuvojen kauppaa harrastava liike X Oy myi sekä uusia moottoriajoneuvoja sekä toimi autojen vaihtokauppiaina. X Oy sovelsi arvonlisäverolain 79 a §:ssä tarkoitettua marginaaliverotusmenettelyä siltä osin kuin pystyi verottomana ostamiinsa käytettyihin ajoneuvoihin. X Oy suunnitteli käyttävänsä marginaaliverotusmenettelyn mukaisesti verottomana hankittuja henkilöautoja työntekijöiden työsuhdeautoina ennen niiden jälleenmyyntiä. Työntekijä ei välttämättä aina saanut käyttöönsä samaa autoa, vaan käytti autoa joka sattui olemaan vapaana. Nämä työsuhdeautot oli varusteltu, kuten muutkin liikkeen valikoimissa olevat vaihtoautot. Auto oli täysin myyntikunnossa ja hintalapulla varustettu. (KHO 3.9.2010/2050.)

X Oy oli hankkinut työntekijöiden käyttämät työsuhdeautot ensisijaisesti myytäväksi. X Oy oli hankkinut henkilöautot arvonlisäverolain 79 a §:ssä tarkoitetulla tavalla verollista jälleenmyyntiä varten. Korkein hallinto-oikeus katsoi X Oy:n olevan oikeutettu soveltamaan marginaaliverotusmenettelyä sellaisten käytettyjen autojen osalta, jotka yritys oli ostohetkellä kirjannut marginaalivero-ostoihin. Autojen työsuhdekäyttö ennen niiden myymistä asiakkaille ei poistanut oikeutta marginaaliverotusmenettelyyn. (KHO 3.9.2010/2050.)

Esimerkki 6.

Pääsääntöisesti marginaaliverotusmenettelyä voidaan soveltaa vain sellaisiin tavaroihin, jotka kauppias on hankkinut jälleenmyyntitarkoitukseen. Kuitenkin Keskusverolautakunnan ratkaisussa 016/2007, jossa yhtiö vuokrasi tai antoi vastikkeetta asiakkaan käyttöön odotusautoja esimerkiksi autohuollon yhteydessä, on poikettu käytännöstä. Ratkaisussa käy ilmi, että tavarat ovat marginaaliverotusmenettelyn piirissä, vaikka ne olisi alun perin hankittu pääasiallisesti vuokraustoimintaan varten. Keskusverolautakunnan mukaan autojen käyttö sijais- ja odotusautoina ei poistanut yhtiön oikeutta soveltaa marginaaliverotusmenettelyä käytettyinä ostettujen autojen jälleenmyyntiin. (KVL:016/2007.)

Esimerkki 7.

Toisen Keskusverolautakunnan ennakkoratkaisun mukaan on myös sallittua pidempiaikainen vuokraus ennen tavarán jälleenmyyntiä. KVL:n tapauksessa 15.12.2010 N:67/2010 yhtiö harjoitti käytettyjen henkilö- ja pakettiautojen kauppaa. Yhtiö osti ajoneuvot verottomana ja vuokrasi niitä ennen niiden jälleenmyyntiä. Ajoneuvojen vuokraus-ajat olivat vaihtelevia, jopa muutaman vuoden pituisia. Keskusverolautakunta katsoi, että kun yhtiön ainakin toissijaisena tarkoituksena ajoneuvoa hankittaessa oli ajoneuvon jälleenmyynti, oli yhtiötä pidettävä verovelvollisena jälleenmyyjänä. Autojen vuokrausliiketoiminnan ei katsottu olevan marginaaliverotusmenettelyn esteenä myytäessä vuokraustoiminnassa käytettyjä autoja. Pitkien vuokra-aikojenkaan ei katsottu olevan esteenä. (KVL:067/2010.)

Marginaaliverotusmenettelyä voivat siis soveltaa kaikki verovelvolliset, jotka tekevät kauppaa säännöksen mukaisilla tavaroilla tai esineillä. Soveltamiseksi ei siis ole se, että myyjä varsinaisesti päätoimisesti olisi käytettyjen tavaroiden kauppiaas. Vaikka verovelvollinen pääsääntöisesti tekisi kauppaa uusilla tavaroilla, voi hän soveltaa marginaaliverotusmenettelyä käytettyjä tavaroita kaupatessaan, kunhan menettelyn edellytykset täyttyvät. (KPMG 2012, 465.)

3.8 Laskumerkinnät

Marginaaliverotusmenettelyn soveltaminen edellyttää oikeanlaisia laskumerkintöjä. Laskujen on täytettävä tietyt edellytykset lain vaatimien yleisten laskumerkintöjen lisäksi. Puutteelliset laskumerkinnät edellyttävät marginaaliverotusmenettelyn purkamisen niiden tavaroiden osalta, joiden laskuissa on puutteita.

3.8.1 Myyntilaskut

Marginaaliverotusmenettelyä soveltava verovelvollinen on Arvonlisäverolain 209 b §:n mukaan velvollinen jälleenmyydessään tavaroitaan merkitsemään laskuun maininnan marginaaliverotusmenettelyn soveltamisesta tai ainakin viittaamaan joko arvonlisäverolain 79 a §:ään tai kuudennen arvonlisäverodirektiivin

2006/112/EY asianomaiseen säännökseen (Arvonlisäverolaki 30.12.1993/1501.). Lisäksi verohallinnon ohjeissa suositellaan ulkomaiselle ostajalle yhteisömyyntinä myytäessä marginaaliverotusmenettelyn alaista tavaraa, kirjaamaan sama sisältö laskuun myös ostajan omalla kielellä tai englanniksi esimerkiksi ”margin scheme, no deductible VAT”. (Verohallinto 2010.)

Laskun tulee täyttää myös kaikki muut laissa määrätyt sisältövaatimukset, joista tarkemmin jäljempänä liitteessä 2. On kuitenkin huomioitavaa, että sovellettaessa marginaaliverotusmenettelyä laskuun ei saa merkitä veron määrää. Jos laskuun on merkitty veron määrä, on marginaaliverotusmenettely purettava ja kauppaan sovelletaan lain yleisiä määräyksiä arvonlisäverovelvollisesta myynnistä. Yleisiä määräyksiä sovelletaan huolimatta siitä, että laskulla olisi lisäksi merkintä marginaaliverotusmenettelystä. Tällaisissa tilanteissa koko myyntihinnasta tilitetään vero sekä ostohinta on vähennyskelvoton marginaaliverotuksessa. Menettely saattaa olla järkevä silloin, kun ostaja on verovelvollinen ja hän saa vähentää ostolaskussa merkityn veron. Jos tavarahan taas ostaa marginaaliverotusmenettelyä soveltava toinen jälleenmyyjä, estyy hänen oikeutensa käyttää tavaraa marginaaliverotusmenettelyssä. (KPMG 2012, 472.)

Tammikuun 2014 alussa voimaan tulleen lain nojalla, elinkeinonharjoittajan on tarjottava tavarahan tai palvelun ostajalle maksusuorituksesta laadittu kuitti, mikäli palvelun ostaja on maksanut suorituksensa käteisellä tai siihen rinnastettavalla tavalla. Laki koskee kaikilla toimialoilla toimivia elinkeinonharjoittajia, joiden tilikauden liikevaihto ylittää 8500 euroa. Kuitti voi olla tulostettu, käsinkirjoitettu tai sähköinen. Kuitin on kuitenkin täytettävä seuraavat sisältövaatimukset:

- elinkeinonharjoittajan nimi, Y-tunnus ja yhteystiedot
- kuitin antamispäivämäärä
- tunnistenumero tai muu kuitin yksilöivä tieto
- myytyjen tavaroiden määrä ja laji sekä palvelujen laji
- tavaroista tai palveluista suoritettu maksu ja suoritettavan arvonlisäveron määrä verokannoittain taikka arvonlisäveron peruste verokannoittain

(Laki kuitintarjoamisvelvollisuudesta käteiskaupassa 30.8.2013/658.)

Kuittia ei kuitenkaan tarvitse antaa, jos kyseessä on yleishyödyllinen yhdistys- ja harrastustoiminta, maa- ja metsätalouden harjoittaja, automaattimyynti, arpa-jaislainsäädännön mukainen toiminta tai ulkotiloissa tapahtuva tori- ja markkinointimyynti. Kuitintarjoamisvelvollisuuden laiminlyönnistä voidaan määrätä laiminlyöntimaksu, joka on vähintään 300 euroa ja enintään 1000 euroa. Maksun määrää valvontaviranomainen ja maksu määrätään maksettavaksi valtiolle. (Holopainen 2014, 103.)

3.8.2 Ostolaskut

Marginaaliverotusmenettelyä sovellettaessa vaaditaan myös erityistä tarkkuuttasi, että ostajan on huolehdittava verotonta ostoa tehdessään laskun tai muun tositteen sisällöstä. Asiakirjasta on tultava ilmi selvästi, että hankinta on arvonnalisäverolain 79 f §:n mukainen veroton hankinta. Ellei ostolaskusta tai vastavasta asiakirjasta pystytä todentamaan, että kysymyksessä on säännösten mukainen veroton hankinta, marginaaliverotusmenettelyä ei voida soveltaa jälleenmyyntiin ja hankinta on kirjattava vähennyskelvottomiin ostoihin. Ostajan tehdessä laskun myyjään puolesta, on ostajan varmistettava laskumerkinnät ovat säädösten mukaiset. (Verohallinto 2010.)

Myytäessä tavaraa osana palvelua, jonka hankintaan on sovellettu marginaaliverotusmenettelyä, tulee myyntitositteessa ilmetä eriteltynä tavaran ja työn osuudet. Laskumerkintävaatimuksien mukaisesti on tavaran myynnin osalta laskussa ilmentävä merkintä marginaaliverotusmenettelyn soveltamisesta. Työn osuudesta on laskussa oltava merkinnät veron perusteesta, veroton yksikköhinta, sovellettava verokanta sekä veron määrä. Ostajan ollessa arvonnalisäverovelvollinen voi hän vähentää työn osuuteen sisältyvän veron normaalisti. (Verohallinto 2010.)

4 MARGINAALIVEROTUKSEN SOVELTAMINEN

Tämän opinnäytetyön soveltavan osan tavoitteena on selvittää, millaisia mahdollisuuksia ja edellytyksiä marginaaliverotusmenettely luo käytettyjen tavaroiden kaupan toimijalle. Soveltavan osan toiminnan tarkastelun kohteeksi on valittu mahdollinen käytettyjen kellojen kauppaa sekä uusien kellotarvikkeiden kauppaa harjoittava yritys. Toimiala valinta saattaa tuntua hieman oudolta teknologian kehittymisen sekä sen myötä myös erilaisten rannetietokoneiden ja älykellojen yleistyttyä. Kuitenkin käytetyillä arvo- ja vintagekelloilla on vankka ja kasvava markkina myös Suomessa. Hyvin pidetty, huollettu ja sen johdosta säilynyt kello voi olla jopa kelvollinen sijoituskohde. (Miehistömedia osti kelloyhteisön - "Suomalainen kellokulttuuri on voimistunut" 2015; Rotukello pesee ranta-rolexin 2012.)

4.1 Marginaaliverotusmenettelyn edellytysten toteutuminen

Myyntiin tulevat artikkelit tulisi hankittavaksi pääosin kotimaisilta kuluttajilta, kuolinpesiltä ja huutokaupoista. Mahdollista olisi myös hyödyntää hankinnoissa Euroopan-yhteisön, etenkin Etelä-Euroopan suurempia markkina-alueita. Näiltä alueilta kysynnän ja tarjonnan lakien mukaan saattaisivat hankinnat olla edullisempia kuin Suomesta. Lisäksi Suomessa muutaman jo toimivan saman alan yrittäjän kanssa olisi mahdollista tehdä kauppaa.

Artikkelit olisivat tosiasiallisesti käytettyjä tavaroita sanan varsinaisessa merkityksessä. Hankittujen kellojen kunnosta riippuen niitä joudutaan huoltamaan ja kunnostamaan vaihtamalla uusia osia. Nämä huoltotoimet ovat kuitenkin melko pieniä eivätkä tee käytetystä tavarasta uutta.

Kaikki hankinnat tulisivat hankittua jälleenmyyntitarkoituksiin. Olen myös miettinyt mahdollista kellojen vuokraustoimintaa. Tällaista toimintaa harjoitetaan Suomessa jo luksuslaukkujen osalta. Esimerkiksi sivusto vuokraalaukku.com tarjoaa vuokrattavaksi luksuslaukkuja. Tämänkaltaisen toiminnan kysyntää pitäisi kuitenkin vielä tutkia ennen toteuttamista. Jos tämänkaltaiseen toimintaan

kuitenkin päädyttäisiin kellojen jälleenmyynnin lisäksi, ei se KVL:n tapauksen 15.12.2010 N:67/2010 mukaisesti poistaisi marginaaliverotusmenettelyn soveltamisen mahdollisuutta. Olettaen hankinnat olisi tehty pääasiallisesti jälleenmyyntiä varten eikä vuokraustoimintaan.

Marginaaliverotuksen soveltamiseen on siis edellytykset edellä suunnitellun toiminnan kaltaisessa kaupankäynnissä. Sekä myynti että ostolaskujen merkinnät tulee kuitenkin olla niille määrättyjen säännösten mukaisia.

4.2 Marginaaliverotusmenettelyn hyödyt

Marginaaliverotusmenettelyllä saavutetut hyödyt piilevät lähinnä arvonlisäveron pienempänä määränä. Kun arvonlisäveron määrä on tuotteessa pienempi, pystytään tuote tarjoamaan kuluttajan näkökulmasta edullisempaan hintaan. Yritysten välisessä kaupankäynnissä arvonlisäveron määrällä ei ole merkitystä, koska hankinnan tekevät yritys saa sen kuitenkin vähentää arvonlisäverotuksensa kautta. Kuluttajille suunnatussa kaupassa onkin tarpeellista, että käytetyn tuotteen hinta saadaan pidettyä kilpailukykyisenä uuteen tuotteeseen nähden.

Esimerkki 8.

Seuraavassa esimerkissä esittelen marginaaliverotusmenettelyn hyötyjä tavalliseen arvonlisävero käytäntöön nähden. Oletetaan tavaran hankintahinnan olevan 3000 euroa ja se tullaan myymään 5000 euron hintaan. Tavara on hankittu sellaiselta toimijalta joka ei ole arvonlisäverovelvollinen.

Sovellettaessa normaalia arvonlisäveromenettelyä hankintahinta on kirjattava arvonlisäverottomiin hankintoihin, koska se ei sisällä arvonlisäveroa. Myynnistä joudutaan tilittämään normaali 24 % arvonlisävero.

$$\text{Tilitettävä arvonlisävero} = \frac{5000\text{€} \times 24}{124} = 967,74 \text{ €}$$

Tästä voidaan laskea, että tuotteen katteeksi jää siis myyntihinnan, hankintahinnan ja valtiolle tilitettävän arvonlisäveron jälkeen siis $5000 \text{ €} - 3000 \text{ €} - 967,74 \text{ €} = 1032,26 \text{ €}$.

Vertailukohtana käytetään marginaaliverotusmenettelyä, jossa hankintahinnan oletetaan olevan 3000 euroa sekä jälleenmyytäessä tuotteesta saadaan sama 5000 euroa. Hankintahinta kirjataan marginaaliverotettaviin ostoihin, sekä myynti marginaaliverotettaviin myynteihin, joiden erotuksesta tilitetään 24 % alv.

$$\textit{Tilitettävä arvonlisävero} = \frac{(5000\text{€} - 3000\text{€}) \times 24}{124} = 387,10 \text{ €}$$

Tämän jälkeen voidaan laskea myyjälle tuotteesta jäävä kate helposti eli myyntihinnasta vähennetään hankintahinta sekä valtiolle tilitettävä arvonlisävero eli $5000\text{€} - 3000\text{€} - 387,10\text{€} = 1612,90 \text{ €}$. Nämä laskutoimitukset selventävät marginaaliverotusmenettelyn hyödyt. Marginaaliverotusmenettelyn avulla joko sitä soveltava myyjä pystyy keräämään itselleen enemmän katetta tai tarjoamaan kuluttajalle tuotteitaan edullisemmin ja näin nopeuttamaan tuotteiden jälleenmyyntiä. Edellä esitettyjen esimerkkien kaupoissa tämä arvonlisäverotuksen kautta saatava säästö on $967,74 \text{ €} - 387,10 \text{ €} = 580,64 \text{ €}$, joka on yli 30 % yrittäjän omasta katteesta.

4.3 Tavara- tai verokausikohtaisen menettelyn valinta

Verovelvollisen soveltaessa marginaaliverotusta on hänen päätettävä, käyttääkö hän tavarakohtaista tai verokausikohtaista menettelyä. Vaikka kumpikin menettely on veron määrää laskettaessa identtisiä, eroavat menettelyt toisistaan muutoin merkittävästi. Näitä eroja tulisi pohtia valittaessa, kumpaa menettelyä ryhdytään käyttämään. Verovelvollinen on kuitenkin myös oikeutettu soveltamaan molempia menettelyjä, jos näin haluaa.

Verokausikohtaisen menettelyn suurimpina etuina on muun muassa se, että jokaista tavaraa ei tarvitse seurata kirjanpidossa, sekä mahdollisen negatiivisen voittomarginaalin siirtämismahdollisuus seuraaville kausille. Verokausikohtai-

sen menettelyn hyödyt ovat niin suuret, että on vaikeaa puolustaa tavarakohtaista menettelyn käyttöä. Tavarakohtainen menettely on järkevää, kun myytäviä artikkeleita on vähäisiä määriä ja voidaan olla varmoja, että jokainen niistä tullaan myymään voitollisesti. Tavarakohtaisen menettelyn käsitteleminen kirjanpidossa purkukirjausten osalta on myös hieman yksinkertaisempaa. Tapauksissa joissa, yrittäjällä on myös osittain vientimyyntiä, saattaa tavarakohtainen menettely olla hieman yksinkertaisempaa kirjanpidon osalta.

Mahdolliselle arvokelloja myyvälle yritykselleni kuitenkin tulisin soveltamaan pääosin verokausikohtaista menettelyä tappiollisten kauppojen synnyttämien menetyksien pienentämiseksi. Mahdollisissa vaihtotilanteissa saattaa olla liiketaloudellisesti viisasta myydä tuote tappiolla, jos asiakkaan vaihdossa tarjoama tavara on edullinen.

5 YHTEENVETO

Marginaaliverotusmenettely on tavallisesta arvonlisäverotusmenettelystä poikkeava menettely. Menettely on syntynyt sellaista toimintaa varten, jossa jälleenmyyjällä ei ole mahdollista vähentää arvonlisäveroa ostoistaan. Marginaaliverotuksessa on kyse piilevän arvonlisäveron huomioimisesta. Piilevä vero on jo kertaalleen uutena hankitusta tavarasta maksettua arvonlisäveroa. Menettelyä soveltava toimija maksaa arvonlisäveroa vain voittomarginaalistaan.

Menettelyä sovelletaan pääsääntöisesti verottomana ostettuihin käytettyihin tavarihin. Lisäksi menettelyä sovelletaan taide-, keräily- ja antiikkiesineiden jälleenmyyntiin. Vaatimuksena on kuitenkin se, että tavara on ostettu ei-verovelvolliselta toimijalta kuten kuluttajalta tai konkurssipesältä. Joissain tapauksissa voidaan menettelyä soveltaa myös toiselta verovelvolliselta hankittuihin tavarihin. Esimerkkeinä tilanteet, joissa hankinta on tehnyt toiselta marginaalimenettelyä soveltavalta verovelvolliselta tai tavara on ollut arvonlisäverottomassa käytössä.

Marginaalimenettelyä soveltavan on hankittava tavaransa pääasiallisesti jälleenmyyntitarkoituksiin. Menettelyä ei voida siis soveltaa esimerkiksi vanhoihin tavarihin, jotka verovelvollinen on hankkinut käyttöomaisuudeksi. Lisäksi verovelvollisen on huolehdittava, että osto- ja myyntilaskujen merkinnät ovat menettelyn vaatimat. On huomattava, että menettelyä soveltavan on huolehdittava myös ostotositteiden oikeanlaisesta sisällöstä.

Kirjanpidollisesti marginaaliverotusmenettelyyn voidaan soveltaa tavara- tai verokausikohtaista menettelyä. Tavarakohtaisessa menettelyssä ostojen ja myyntien voittomarginaalia seurataan tavarakohtaisesti. Verokausikohtaisessa menettelyssä ostoja ja myyntejä seurataan kuukausi kerrallaan. Tämä mahdollistaa tappiollisten kauppojen yhteydessä syntyvän negatiivisen marginaalin hyödyntämisen voitollisissa kaupoissa. Negatiivinen voittomarginaali pienentää voitollisista kaupoista maksettavaa veroa. Tavarakohtaisessa menettelyssä tämänkal-

taista negatiivista marginaalia ei saa hyödyntää positiivisen marginaalin vähentämiseen.

Marginaaliverotuksen hyödyt ovat sitä soveltavalle toimijalle mittavia. Aikaisemmin esittelemässäni esimerkissä 8 myytävän tuotteen myyntikatetta saatiin parannettua lähes 60 %, kun marginaaliverotusmenettelyä käytettiin normaalin arvonlisäveromenettelyn sijaan. Vaikka marginaaliverotuksen tositevaatimukset sekä kirjanpidolliset toimet saattavat tuntua hankalilta normaaliin arvonlisäveromenettelyyn verrattuna, on marginaaliverotusmenettelyn käyttäminen mielestäni todella kannattavaa. Jos marginaaliverotuksen edellytykset täyttyvät ja käytettyjen tavaroiden kauppa on jatkuvaa, ei normaaliarvonlisäverotusmenettelyn käyttäminen ole järkevää. Satunnaisissa käytetyn tavaran jälleenmyymistapa-uksissa on kauppiaan pohdittava käytetyn ajan suhdetta saatuun taloudelliseen hyötyyn.

LÄHTEET

Arvonlisäverolaki 30.12.1993/1501

Holopainen, T. 2014. Yrityksen perustamisopas. Espoo: Asiatieto.

Juanto, L. & Saukko, P. 2012. Arvonlisäverotus ja muu kulutusverotus. Helsinki: Talentum.

Keskusverolautakunnan ratkaisu 016/2007

Keskusverolautakunnan ratkaisu N:67/2010

Kirjanpitolautakunta 2008. Kirjanpitolautakunnan yleisohje arvonlisäveron kirjaamisesta. Viitattu 20.5.2015 <http://www.edilex.fi/kilaohje/alvkirj3>

Komonen, P. & Leminen, E. 2014. Kansallinen nuorisotutkimus

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisu 3.9.2010/2050

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisu 29.12.1994/6666

KPMG. 2012. Arvonlisäverotus 2012. Helsinki: Edita.

Laki kuitintarjoamisvelvollisuudesta käteiskaupassa 30.8.2013/658

Miehistömedia osti kelloyhteisön - "Suomalainen kellokulttuuri on voimistunut". 2015. Markkinointi ja Mainonta. Viitattu 20.5.2015 <http://www.marmai.fi/uutiset/miehistömedia+osti+kelloyhteisön++suomalainen+kellokulttuuri+on+voimistunut/a2300947>

Rotukello pesee rantarolexin. 2012. Yle Lahti. Viitattu 20.5.2015. http://yle.fi/uutiset/rotukello_pesee_rantarolexin/6077010

Suomen Yrittäjät. 2012. Arvonlisäverotus. <http://www.yrittajat.fi/fi-FI/verotjarahat/verotus/arvonlisaverotointoiminta/>

Salomaa, P. 2015 Arvonlisäverokoulu, Menettelyasiat ja raportointi. Tilisanomat. Viitattu 20.5.2015. <http://tilisanomat.fi/content/menettelyasiat-ja-raportointi>

Tomperi, S. 2013. Kehittyvä Kirjanpito. Helsinki: Edita.

Tomperi, S. 2014. Käytännön kirjanpito. Helsinki: Edita.

Verohallinto. 2010. Käytettyjen tavaroiden sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineiden marginaaliverotusmenettely. Viitattu 20.5.2015. [https://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Arvonlisaverotus/Menettely_ilmoittaminen_maksaminen_ja_palautukset/Kaytettyjen_tavaroiden_seka_taide_kerail\(14300\)](https://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Arvonlisaverotus/Menettely_ilmoittaminen_maksaminen_ja_palautukset/Kaytettyjen_tavaroiden_seka_taide_kerail(14300))

Verohallinto. 2013. Arvonlisäverotus. Viitattu 20.5.2015. http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Osakeyhtio_ja_osuuskunta/Arvonlisaverotus

Verohallinto. 2014. Arvonlisäverovelvollisen opas. Viitattu 20.5.2015. [http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Arvonlisaverotus/Arvonlisaverovelvollisen_opas\(33102\)](http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Arvonlisaverotus/Arvonlisaverovelvollisen_opas(33102))

Verotililaki 7.8.2009/604

Kausiveroilmoitus

Lomake palautetaan osoitteeseen:

VEROHALLINTO
Kausiveroilmoitusten optinen lukupalvelu
PL 5000
00053 VERO

KAUSIVEROILMOITUS K

Jos korjaatte aiemmin ilmoitettuja tietoja, ilmoittakaa vain muutosten määrät.
Kausiveroilmoitukseen ei saa liittää mitään liitteitä.

Verovelvollisen nimi (arvonlisäverovelvollinen / työnantaja)	010 Y-tunnus tai henkilötunnus
Esimerkki Yritys Oy	1234567-8

ARVONLISÄVERON TIEDOT

050 Ilmoitusjakso	052 Kohdekuusi	053 Vuosi
☒ Kuukausi ☐ Neljän- nesvuosi ☐ Vuosi	5	2015
	euro	sent
45 Veron kotimaan myynnistä verokannottain	1741	94
301 24 %:n vero		
302 14 %:n vero		
303 10 %:n vero		
305 Vero tavaraostolista muista EU-maista		
306 Vero palveluostolista muista EU-maista		
318 Vero rakentamispalvelun ostolista (käännetty verovelvollisuus)		
307 Kohdekuuden vähennettävä vero	967	74
317 Alarajahuojennuksen määrä		
308 Makaettava vero / Palautukseen oikeuttava vero (-)	774	20
309 0-verokannan alainen liikevaihto		
311 Tavaroiden myynnit muhin EU-maihin		
312 Palveluiden myynnit muhin EU-maihin		
313 Tavaratostot muista EU-maista		
314 Palveluostot muista EU-maista		
319 Rakentamispalvelun myynnit (käännetty verovelvollisuus)		
320 Rakentamispalvelun ostot (käännetty verovelvollisuus)		
Ei alv-toimintaa		
054 Kohdekuusi -alku	055 Vuosi	056 Kohdekuusi -loppu
	057 Vuosi	

TYÖNANTAJASUORITUSTEN TIEDOT

050 Ilmoitusjakso	052 Kohdekuusi	053 Vuosi
☐ Kuukausi ☐ Neljännesvuosi		
	euro	sent
601 Ennakkopidätyksen alaiset palkat ja muut suoritukset		
602 Toimitettu ennakkopidätys		
605 Lähdeveron alaiset palkat ja muut suoritukset		
606 Lähdevero palkoista yms.		
609 Sosiaaliturvamaksun alaiset palkat		
610 Makaettava työnantajan sosiaaliturvamaksu		
Ei palkanmaksua		
054 Kohdekuusi -alku	055 Vuosi	056 Kohdekuusi -loppu
	057 Vuosi	

K

Arvonlisäveron alarajahuojennukseen oikeutettu täyttää		
	euro	sent
315 Alarajahuojennukseen oikeuttava liikevaihto		
316 Alarajahuojennukseen oikeuttava vero		
Alarajahuojennuksen määrä (siirretään kohtaan 317)		

Päiväys	Ailekirjoitus ja nimen selvennys	042 Puhelin
5.6.2015	Kirjanpitäjä Kirjanen	040 1234567

VEROH 400/11 2.2015

K

Lomake palautetaan osoitteeseen:

VEROHALLINTO
Kausiveroilmoitusten optinen lukupalvelu
 PL 5000
 00053 VERO

KAUSIVEROILMOITUS (sivu 2)**M**

Jos korjaatte aiemmin ilmoitettuja tietoja,
 ilmoittakaa vain muutosten määrät.
 Kausiveroilmoitukseen ei saa liittää mitään liitteitä.

Verovelvollisen nimi	010 Y-tunnus tai henkilötunnus
Esimerkki Yritys Oy	1234567-8

MUIDEN OMA-ALOITTEISTEN VEROJEN TIEDOT

45 Ilmoittakaa tiedot merkitsemällä alla oleviin kohtiin veron tunnus (vain numero), ilmoitusjakso, kohdekuusi ja vuosi ja maksettavan veron määrä. Verojen tunnuksot ovat alla.

- 10 Arpajaisvero
 16 Vakuutusmaksuvero
 24 Ennakonpidätys puun myyntitulosta
 25 Ennakonpidätys osakeyhtiöltä, osuuskunnalta tai muulta yhteisöltä
 68 Ennakonpidätys koroista ja osuuksista
 92 Ennakonpidätys osingoista ja osuuskunnan ylijäämistä
 39 Lähdevero osingoista (rajoitetusti verovelvollisilta)
 69 Lähdevero koroista ja rojalteista (rajoitetusti verovelvollisilta)
 84 Lähdevero korkotulosta (yleisesti verovelvollisilta)

M	060 Veron tunnus	050 Ilmoitusjakso		052 Kohdekuusi	053 Vuosi	061 Maksettava vero	
		☐ Kuukausi	☐ Neljännesvuosi			euro	snt
		☐ Kuukausi	☐ Neljännesvuosi				
		☐ Kuukausi	☐ Neljännesvuosi				
		☐ Kuukausi	☐ Neljännesvuosi				
		☐ Kuukausi	☐ Neljännesvuosi				
		☐ Kuukausi	☐ Neljännesvuosi				

Vakuutusmaksuverovelvolliseksi rekisteröidyn ilmoitus toiminnan keskeytymisestä

Ei vakuutusmaksuverollista toimintaa			
054 Kohdekuusi -alku	055 Vuosi	056 Kohdekuusi -loppu	057 Vuosi

Päiväys	Allekirjoitus ja nimen selvennys	042 Puhelin
5.6.2015	Kirjanpitäjä Kirjanen	040 1234567

VEROH 4001/2 2.2015

M

Laskumerkinnät

- Laskun antamispäivä
- Juokseva tunniste
- Myyjän alv-tunniste
- Ostajan alv-tunniste käännetyin verovelvollisuuden tilanteissa tai kun kyse on tavaroiden yhteisömyynnistä
- Myyjän ja ostajan nimi ja osoite
- Tavaroiden määrä ja laji sekä palvelujen laajuus ja laji
- Tavaroiden toimituspäivä, palvelujen suorituspäivä tai ennakkomaksun maksupäivä
- Veron peruste verokannoittain, yksikköhinta ilman veroa sekä hyvitykset ja alennukset
- Verokanta
- Suoritettavan veron määrä verotusvaltion valuutassa
- Merkintä myynnin verottomuudesta tai viittaus arvonlisäverolain tai arvonlisädirektiivin kyseiseen säännökseen
- Ostajan verovelvollisuudesta merkintä ”käännetty verovelvollisuus” (englanniksi merkintä ”reverse charge”)
- Ostajan laatimaan laskuun merkintä ”itselaskutus”
- Tiedot uusista kuljetusvälineistä
- Merkinnät ”voittomarginaalijärjestelmä-käytetyt tavarat”, ”voittomarginaalijärjestelmä-taide-esineet” tai ”voittomarginaalijärjestelmä-keräily- ja antiikkiesineet”
- Merkintä ”voittomarginaalijärjestelmä-matkatoimistot”
- Merkintä verollisen sijoituskullan myynnistä
- Muutoslaskussa viittaus aikaisempaan laskuun

(Suomen Yrittäjät, 2012.)